

1. Eestisse?

Oli palav juuni pärastlõuna kaunis Porto linnas Portugalis. Päike paistis kõrgel taevas, linn oli täis jalutavaid turiste ja kohalikke. Lõbusad tänavamuusikud mängisid eri pille ja suveniirimüüjad müüsid tasse, võtmehoidjaid, külmpapimagneteid ning muud pudi-padi.

Porto ülikooli sisehoovis rohelisel muruplatsil seisis neli noort inimest. Neil oli äsja lõppenud kunstiajaloolaste aktus. Nende hulgas oli ka Portost pärit 27-aastane Ana, tumedapäine lühemat kasvu suurte silmadega neiu. Ta otsustas minna koos kursusekaaslastega ülikooli lõpetamist tähistama. See oli muidugi plaan B, sest algselt pidi Ana oma kihlatu Ricardo ja mõlema perega õhtusöögile minema. Ana oli aga Ricardost paar päeva tagasi traagiliselt ja lõplikult lahku läinud, niisiis otsis ta lohutust ja palus sõpradel end lõbustada.

Douro jõe ääres oli üks mõnus pubi. Nad istusid laua äärde otse jõe kaldale. Vesi oli imekaunis ja tuju oli kõigil suurepärane. Sõbrad tellisid portveini, anšoovisesnäkke ning rääkisid juttu. Ana kursusekaaslaste nimed olid João, Tomás ja Carolina. Nad meenutasid lõbusaid lugusid ülikooliajast ja arutlesid ka oma tuleviku üle.

„Mina tahan doktoriõppesse minna,“ ütles João.

„Ma lähen küll tööle,“ ütles Carolina, „õpitud on juba küll.”

„Mina ka,“ ütles Tomás.

„Aga sina, Ana?“

„Ma ei tea,“ kahtles ta.

„Kuidas ei tea?“

„Noh, tegelikult tahaksin veidi reisida, aga ma ei tea, kuhu minna. Kõik kohad tunduvad nii huvitavad! Raske on valikut teha,“ selgitas Ana sõpradele.

Ana ja Ricardo pidid kohe pärast lõpetamist kuuks ajaks Lääne-Euroopasse reisile minema, aga lahkuminek ajas kõik plaanid segi.

Anal ei olnudki korraga enam plaane ja ta mõistis, et miski ei hoia teda Portos ega Portugalis kinni.

„Kas näiteks Šveitsi? Seal on mu onu pere, nad on juba mitu aastat Bernis elanud,” pakkus João.

„Ei tea, Šveits on kuidagi kallis ...” kahtles Ana.

„Aga siis ... Hispaania? Seal on keele mõttes lihtne hakkama saada ja vaadata on seal ka palju!” pakkus Carolina, kelle vanaema oli pärit Santiago de Compostelast.

„No Hispaania on natuke liiga lähedal ja tuttav. Tahaks ikka seiklust!” arvas Ana. Tal oli Ricardoga plaanis just Santiagosse minna ja ta ei tahtnud endale sellist kurba asja meelde tuletada.

„Aga Aserbaidžaan?” küsis Tomás ja naeratas. Ta oli nutitelefonist maailma riikide nimekirja lahti teinud ja pakkus huupi just seda riiki.

„Aser... mis asi?” küsis Ana kahtlevalt. Ta reisisoov hakkas vaikselt kaduma. „Ma tahaks ikkagi Euroopa Liidu piires reisida, nii on viisade ja dokumentidega lihtsam,” mõtles Ana kiiresti uue vabanduse välja.

„Kuule, Ana, oled sa üldse kindel, et sa reisida tahad?” küsis João.

„Päris kindlasti!”

„No ei usu – iga kohaga on sul mingi probleem. Kuidas sa üldse kunagi kuhugi lähed?”

„Lähem! Lähem küll! Ja ... ükskõik, kuhu! Ütle veel mõni koht!” sai Ana pahaseks.

„Kuulge, rahu, sõbrad! Mul tuli idee!” ütles äkki Carolina.

„Mis idee?”

„Pane silmad kinni ja vali siit riikide nimekirjast üks riik ja mine aastaks sinna.”

„Mis sa jamad!”

„Hulluks oled läinud või?”

„Päris lahe mõte!”

Sõbrad naersid. Tomás võttis oma telefonist lahti Euroopa Liidu riikide nimekirja. Ana mõtles, et nalja võib ikka teha. Ta pani silmad kinni ja asetaski oma sõrme ühele riigile.

„Eesti!” hüüdis Tomás.

„Eesti!“ plaksutas Carolina käsi ja naeris.
„Kas te teate midagi Eestist?“ küsis Ana ettevaatlikult.
„Hmm ... see on Euroopa Liidus, seal põhjas vist.“
„Selle pealinn on Riia.“
„Ei ole Riia, Tallinn on.“
„Aga mis keelt seal räägitakse?“
„Äkki vene keelt?“
„Ei tea.“

Niimoodi nalja tehes saigi alguse Ana Eesti-seiklus. Ta oli sellel pärastlõunal veidi purjus ega arvanud, et ta tõesti Eestisse läheb. Aga üllataval kombel osutus selline spontaanne mäng saatuslikuks. Ana tahtis nii väga vaheldust. Ta soovis kolida mõnda uude kohta, kohtuda uute inimestega ja õppida mõnda uut kultuuri tundma. Samuti ei tahtnud ta, et João teda araks peaks. Julgust!

Mõne nädala pärast pakkis Ana oma asjad ja kolis aastaks Eestisse. Ta ei osanud üldse arvata, mis saama hakkab. Ainus, mida ta enne reisi tegi, oli see, et otsis internetist endale toa, mida plaanis Eesti pealinnas Tallinnas üürida.

HARJUTUS 1

10

TEGUSÕNA
Mida sa teed?

NIMISÕNA
Mis see on?
OMADUSSÕNA
Missugune? Milline?

Kas sa teadsid, et tegusõnast saad teha nimisõna?

Näiteks:

LOHUTAMA ->	LOHUTA/MA ->	LOHUT A ->	LOHUT US
VABANDAMA ->	VABANDA/MA ->	VABAND A ->	VABAND US
JULGEMA ->	JULGE/MA ->	JULG E ->	JULG US
KAHTLEMA ->	KAHTLE/MA ->	KAHTL E ->	KAHTL US

Proovi ise ka!

ÜLLATAMA ->

KÜLASTAMA ->

ARUTLEMA ->

SUUDLEMA ->

Kontrolli vastust raamatu lõpust.

PS

Iga sõnaga see ei tööta! 😊

Näiteks: MAALIMA / MAAL